

med største Lethed havde kunnet sætte sig i Besiddelse af, og dermed assisteret alle solide Folk, der paaviste, at det ikke var af Svindleri eller Overspeculation, men kun for at opfylde deres Engagements, at de søgte Laanet, selv til en meget høj Disconto, om man vil 20 pCt. Svarer man mig, det er Drefunds-Fondens Penge, som ere i London, som jeg og Enhver nærmest tænker paa, saa siger jeg Ja; men jeg paastaar ogsaa, at vi her i Danmark ere ligesaa berettigede til at vente, at disse Penge til Bedste for hele Samfundet blive benyttede til Discontering her paa solide Papirer, ligesaa godt som i London og endog her til en højere Rente end der, om man vil; det vilde have været den sikreste, den effectiveste Maade at afværge al Forlegenhed paa; man vilde derved have sat hele den danske Handelsstand — som dog for Landet har nogen Betydning — paa en saadan Fod, at den havde staaet sikkert og godt fremfor Handelsstanden paa næsten alle andre Steder; man vilde have seet Hamborg næsten ståndse, medens de danske Huse vare vedblevne at bestaae, forsaavidt de vare solide og gode. Man kunde have forekommet det Hele ved en overordentlig Hjælp, som vore Finantser netop ved en Art Tilfældighed havde været istand til at yde, men det har man ikke troet at burde gjøre, jeg kjender ikke Grundene dertil, jeg vil tilstaae, at jeg vilde have fundet det overordentlig forstandigt af enhver Regjering, der med Skærplighed og Omhu sørger

for Landets Bedste, at yde Hjælpen. Den er udebleven, men endnu er der Meget at redde af det almindelige Skibbrud, der truer, hvis det er muligt at formaae Regjeringen til at gjøre nogle Anstrengelser — de behøve ikke at være store — og at træde til.

Jeg har allerede i Forveien sagt, at jeg ikke havde noget meget stort Haab om, at vi her kunde komme til Forhandling af den egentlige Sag; men uomtalt kan den ikke gaae; forøvrigt maa jeg overlade til Thinget at bedømme, hvilken Vei det troer, der er den rette. Jeg troer ikke, den ærede Minister kan bebrejde mig Mangel paa Koldblodighed; har jeg nogenstunde været koldblodig, saa er jeg det virkelig i et saa alvorligt Dieblif som det nærværende. Vil Regjeringen hjælpe paa den nuværende Forsatning, saa er det let for den at gjøre det, men det er beklageligt, at vi ikke have større Magt til at foranledige Regjeringen til at gjøre det, ja, vi have saa liden Magt, at vi jo ikke have en Skilling at disponere over; endog vor lille Kasse, som vel anvendt kunde have gjort utrolig Nytte, have vi givet fra os, vi have Intet, men jeg kan endnu ikke gjøre mig fortrolig med den Tanke, at Regjeringen, skjøndt det er siddigt, ikke vil erklære, at der maa skee noget Alvorligt, at der maa trædes imellem under den nuværende Tilstand.